

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 54), התשמ"ב-1982*

תיקון סעיף 3

1. בסעיף 3(ג) לפקודת מס הכנסה¹ (להלן — הפקודה) —

- (1) בפסקה (4), במקום "אותו אדם" יבוא "תושב חוץ" והסיפה המתחילה במלים "ובלבד שנתמלאו שתיים אלה" — תימחק;
(2) פסקה (4) — תימחק.

הוספת סעיפים
א8 עד א8

2. אחרי סעיף 8 לפקודה יבוא:

א8. (א) בסעיף זה —

"חלוקת הכנסה
מעבודות שמשך
ביצוען עולה
על שנה

"עבודה ממושכת" — עבודה שמשך ביצועה עולה על שנה, לרבות עבודות בניה בבנין בידי מי שמבצע את העבודה על פי הזמנתו של אדם אחר ולמעט בניית בנין בידי בעלו;
"הכנסות מעבודה ממושכת" — הכנסות מעבודה ממושכת שהן הכנסות לפי סעיף 2(1), בין מביצוע ובין ממכירה.

(ב) נישום העוסק בעבודה ממושכת ידווח על הכנסותיו ממנה כך:

(1) בשנת המס שבה גמר לבצע 25% לפחות מההיקף הכספי של העבודה, כפי שהוא מחושב לאותה שנה, או מההיקף הכמותי של העבודה, לפי בחירתו, ידווח על ההכנסה שנצמחה לו, על פי אומדן, מחלק העבודה שביצע, ובכל שנת מס שלאחר מכן ידווח על ההכנסות שנצמחו לו, על פי אומדן, בהתאם לחלק העבודה שביצע באותה שנה כשהוא מחושב לפי הבסיס שבו לראשונה בחר לחישוב היקף הביצוע; בשנת המס שבה סיים את העבודה ידווח על התוצאה העסקית בשלמותה בניכוי ההכנסות שעליהן דיווח בשנים הקודמות;

(2) הפסד מעבודה ממושכת לא יובא בחשבון לענין קביעת ההכנסה החייבת בשנות מס שלפני שנת המס שבה נסתיימה העבודה.

(ג) (1) בסעיף קטן זה —

"בנין" — בנין שבנה בעלו ואשר משך בנייתו עולה על שנה;
"בנין ראוי לשימוש" — בנין או חלק ממנו שחובר לרשת החשמל או בנין שנתמלאו לגביו התנאים לקבלת תעודת גמר בניה על פי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965² (להלן — חוק התכנון);

"הכנסות מבנין" — הכנסות ממכירת הבנין שהן הכנסות לפי סעיף 2(1).

(2) נישום שיש לו הכנסות מבנין יחולו לגביו הוראות אלה:
(א) בשנת המס הראשונה שבה היה הבנין ראוי לשימוש

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג באב התשמ"ב (12 באוגוסט 1982); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1548, התשמ"א, עמ' 437.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; התשמ"ב, עמ' 208.
2 ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

ידווח הנישום על כל ההכנסות שהיו לו מהבנין עד לאותה שנת מס ובאותה שנת מס, ובכל שנת מס שלאחר מכן ידווח על ההכנסות שהיו לו מהבנין באותה שנת מס; (ב) לענין קביעת הכנסתו החייבת של נישום ממכירת חלק מבנין ראוי לשימוש, יובא בחשבון חלק מעלות הבנין כולו כיחס חלקו של השטח שנמכר באותה שנת מס לשטח הבנין כולו, כפי שהוא מפורט בהיתר הבניה שניתן לגביו על פי חוק התכנון, ובלבד ששטחי חניה שנמכרו לא ייכללו לענין זה בשטח שנמכר; (ג) הפסד מבנין לא יובא בחשבון לענין קביעת ההכנסה החייבת בשנות מס שלפני שנת המס שבה היה הבנין ראוי לשימוש.

דינו של הכנסות לפי סעיף 2(6) או 7(7)

8ב. הכנסה לפי סעיף 2(6) או 7(7) תיכלל בהכנסתו החייבת של הנישום בשנת המס שבה קיבל אותה בפועל גם אם היא הכנסה מראש, וההוצאות שהוצאו בשנות מס שלאחריה בייצורה של הכנסה לפי ההוראות האמורות יותרו בניכוי מכל מקור בשנת המס שבה הוצאו, ובלבד שאם לא ניתן לנכות את ההוצאות בשנת המס שבה הוצאו הן יותרו בניכוי בשנת המס שבה נתקבלה ההכנסה, ואת השומה לשנה האמורה יראו כמתוקנת בהתאם לכך, ואולם לא תחול בשל כך חובת תשלום ריבית והפרשי הצמדה על פי סעיף 159א.

8ג. הכנסתו של אדם מהפרשי שער תיחשב כהכנסה בשנת המס שבה נצברה גם כשהדיווח הוא על בסיס מזומנים."

מועד החיוב של הכנסה מהפרשי שער

3. בסעיף 9 לפקודה —

תיקון סעיף 9

(1) בפסקה (14), פסקאות משנה (א) ו-(ב) — בטלות, ובסוף הרישה יבוא "למעט —

(א) הפרשי שער על פקדון במטבע חוץ שנרשם בספרי העסק;

(ב) הפרשי שער שהם הכנסה לפי סעיף 2(1);

(2) פסקה (14א) — בטלה;

(3) בפסקה (15), בסופה יבוא "למעט הלוואה שניתן על ידי מפעל הקבע שלו בישראל".

4. בסעיף 17 לפקודה —

תיקון סעיף 17

(1) האמור בפסקה (1) יסומן (א), ובו, הסיפה המתחילה במלים "ובלבד שלא יותרו לניכוי" — תימחק;

(2) אחרי פסקת משנה (א) האמורה יבוא:

"(ב) נישום התובע ניכוי ריבית או הפרשי הצמדה על פי פסקת משנה (א) בשנה שבה קיבל ריבית או הפרשי הצמדה פטורים ממס על פי סעיף 9(24), לא יותר לו לניכוי סכום השווה לסכום הריבית והפרשי הצמדה הפטורים כאמור, למעט הגבוה משני אלה:

(1) סכום שקיבל בשל מס יתר ששילם משום שפקיד השומה דרש ממנו לשלמו או שנוכה ממנו במקור ;

(2) סכום שקיבל בשל אותו חלק ממס היתר שאינו עולה על 15% מהמס המגיע ממנו על פי שומתו העצמית."

תיקון סעיף 18

5. בסעיף 18 לפקודה, סעיף קטן (ד) יסומן (ה) ולפניו יבוא :

"(ד) אדם שבשנת מס פלונית היו לו עבודות שמשך ביצוען עולה על שנה, ייזקפו הוצאות הנהלה הכלליות והוצאות המימון שהיו לו, באותה שנה, באופן יחסי כנגד כל אחת מיחידות העבודה שהיו לו, כיחס ההוצאות שהוציא הנישום לביצוע העבודה בכל יחידה באותה שנה לכלל ההוצאות שהוציא לביצוע עבודות שמשך ביצוען עולה על שנה בצירוף הכנסות ממקורות אחרים אם היו לו ; "הוצאות הנהלה כלליות והוצאות מימון", בסעיף קטן זה — לרבות כל הוצאה שלא יוחסה במפורש לעבודות שמשך ביצוען עולה על שנה פרט להוצאות כאמור להשגת הכנסתו שלא מעבודות שמשך ביצוען עולה על שנה."

תיקון סעיף 24

6. בסעיף 24 לפקודה —

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) נמכר נכס בר פחת והמוכר רכשו מחדש, יהיה סכום הפחת שהמוכר זכאי לנכותו לפי סעיפים 21 עד 23 לאחר הרכישה החוזרת בסכום שהיה זכאי לנכותו אילו לא מכרו ;"

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "לעודף" יבוא "לסכום".

תיקון סעיף 28

7. בסעיף 28 לפקודה —

(1) בסעיף קטן (ג), במקום "עודף" יבוא "סכום" ;

(2) סעיף קטן (ט) — בטל.

תיקון סעיף 56

8. בסעיף 56 לפקודה, במקום "שוויין של אספקת המחיה ושל שאר הנאות" יבוא "שווייה של אספקת המחיה".

תיקון סעיף 57

9. בסעיף 57 לפקודה, במקום הקטע המתחיל במלים "אולם לענין סעיף זה" והמסתיים במלים "להוראות סימן זה" יבוא "ולענין זה יחולו סעיפים 34 עד 46 ו-47 והוראות הפרק השלישי לחלק ד', למעט סעיף 66 שבו, בהתאם להרכב המשפחות של חברי הקיבוץ".

תיקון סעיף 88

10. בסעיף 88 לפקודה —

(1) הגדרת "מחיר מקורי מתואם" — בטלה ;

(2) הגדרת "פחת מתואם" — בטלה ;

(3) אחרי הגדרת "יתרת המחיר המקורי" יבוא :

"יתרת המחיר המקורי המתואם" — יתרת המחיר המקורי למעט יתרת הוצאות ההשבחה ומחצית יתרת הוצאות ההחזקה, כפול במדד ביום המכירה ומחולק במדד ביום הרכישה ובתוספת יתרת הוצאות כל השבחה כפול במדד ביום המכירה ומחולק במדד ביום גמר ההשבחה ;"

(4) בהגדרת "עודף אינפלציוני" —

(א) במקום "עודף" יבוא "סכום";

(ב) בפסקה (1), אחרי "שבו עולה" יבוא "יתרת";

(ג) בפסקה (3), במקום "העודף", פעמיים, יבוא "הסכום";

(5) בהגדרת "ריווח הון ריאלי", במקום "העודף" יבוא "הסכום".

11. בסעיף 90 לפקודה, במקום "העודף" יבוא "הסכום". תיקון סעיף 90

12. בסעיף 91 לפקודה — תיקון סעיף 91

(1) בסעיף קטן (ג), במקום "העודף" יבוא "הסכום";

(2) בסעיף קטן (ה), פסקה (2) — בטלה, והסימן (1) — יימחק.

13. בסעיף 92 (א) לפקודה, במקום "עודף" יבוא "סכום". תיקון סעיף 92

14. בסעיף 94 לפקודה, אחרי "בלתי צמודה" יבוא "וללא ריבית" ובמקום "למחיר המקורי" יבוא "ליתרת המחיר המקורי". תיקון סעיף 94

15. בסעיף 94 לפקודה, במקום "כעודף" יבוא "כסכום" ובמקום "עודף" יבוא "סכום". תיקון סעיף 94

16. בסעיף 130 לפקודה — תיקון סעיף 130

(1) סעיף קטן (ב) יסומן (ג) ולפניו יבוא:

"(ב) נישום שיש לו מפעל קבע בחוץ לארץ שלא באזור כהגדרתו בסעיף 3א, ינהל במטבע חוץ את פנקסי החשבונות שהוא חייב בניהולם על פי סעיף 130 לגבי הכנסותיו ממפעלו האמור, לפי כללים שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת.";

(2) בסעיף קטן (ג), אחרי "כאמור בסעיף קטן (א)" יבוא "ולגבי נישום שיש לו מפעל קבע בחוץ לארץ כאמור בסעיף קטן (ב)".

17. בסעיף 53(א)(1) לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט—1959, במקום הסיפה המתחילה במלים "ואם היא איננה" יבוא: תיקון חוק עידוד השקעות הון

"ההטבות כאמור יינתנו —

(א) לחברה בהשקעת חוץ גדולה או חברה עתירת השקעות חוץ שקיבלה אישור להקמתו או להרחבתו של מפעלה עד יום 31 במרס 1983;

(ב) לחברה בהשקעת חוץ אחרת, אם ביקשה את ההטבות לפני שנת המס 1982."

18. (א) תחולתו של סעיף 2 משנת המס 1982 ואילך. תחולה

(ב) תחולתו של סעיף 3 —

(1) לענין פסקה (1) — לגבי הפרשי שער שנצברו החל ביום 1 באפריל 1982, ובלבד שהפרשי שער שנצברו לפני היום האמור יופחתו מסכום הניכוי

לשמירת ההון שעל פי חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה), התשמ"ב—
1982 * (להלן — חוק מיסוי בתנאי אינפלציה);

(2) לענין פסקה (2) — לגבי חברה שהון המניות שלה ניקב במטבע חוץ
לאחר פרסומו של חוק זה;

(3) לענין פסקה (3) — לגבי הפרשי שער שנצברו החל ביום פרסומו של
חוק זה.

(ג) תחולתו של סעיף 2/4 (2) לגבי ריבית והפרשי הצמדה שנצברו החל ביום
1 באוקטובר 1982.

(ד) תחולתם של סעיפים 5, 8 ו-9 משנת המס 1982, ותחולתם של סעיפים 6, 7 (1)
ו-8 עד 15 לגבי מכירות שנעשו משנת המס 1982.

(ה) תחולתו של סעיף 7 (2) משנת המס 1983 ואילך.

19. היו הפרשי שער שלא הותרו בניכוי על פי הוראות סעיף 17 (1) לפקודה על פי
חלקו שבוטל בחוק זה ואשר נצברו עד לשנת המס 1981 וניכויים לא הותר, יותרו בניכוי
בשנת המס 1982 סכום הפרשי השער שמועד הפרעון שלהם הגיע בשנת המס האמורה
ומחצית היתרה של הפרשי השער שמועד פרעונם טרם הגיע, ואילו המחצית השניה של
היתרה תותר בניכוי בשנת המס 1983.

פרסום

20. חוק זה יפורסם תוך 30 ימים מיום קבלתו בכנסת.

יורם ארידור
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

4 ס"ח התשמ"ב, עמ' 234.

